

A person is sitting on a brick wall, wearing a grey t-shirt and blue jeans. They are holding a black Bible with "HOLY BIBLE" written on the cover. They are also wearing a wristband that says "WALK ADVENTURE" and "THE BIBLE".

Czerwiec, Nr 6/2017 (182)

Informator parafialny

Parafii Ewangelicko-Augsburskiej
w Słupsku

Piotr zaś i apostołowie odpowiadając, rzekli:
Trzeba bardziej słuchać Boga niż ludzi.
Dz 5,29

Parafia Ewangelicko-Augsburska w Słupsku

ul. Krzywa 1, 76-200 Słupsk

Kontakt: slupsk@luteranie.pl

tel.: 00 48 (0) 59 842 25 77

Nr konta: PL 14 1500 1692 1216 9004 6889 0000

IBAN: WBPPLPP

Duchowny:

Proboszcz: ks. Wojciech Froehlich

e-mail: wojciech.froehlich@luteranie.pl

tel. (0) 59 842 25 77, kom. 605 556 749

Adresy kościołów i kaplic:

Kościół Świętego Krzyża: Słupsk ul. Słowackiego 40

Kaplica w Lęborku: Lębork, ul. I Armii Wojska Polskiego 47

Kaplica w Głównicy: Głównica, ul. Kościuszki 9

Kaplica Gardna Wielka: Gardna Wielka, ul. Pomorska 2

Strony internetowe:

www.slupsk.luteranie.pl • www.luteranie.pl

Korekta: Anna Froehlich

Piotr zaś i apostołowie odpowiadając, rzekli: Trzeba bardzo słuchać Boga niż ludzi.

Dz 5,29

Drodzy w Chrystusie!

W przypadającą w czerwcu, niedzielę Trójcy Świętej, kończy się tzw. świąteczna część roku kościelnego. W tym okresie przeżywaliśmy wszystkie święta związane z historią zbawienia. Rozpoczynając od wcielenia Boga Stwórcy (Ojca) w osobie Jezusa Chrystusa, poprzez zbawczy akt śmierci i zmartwychwstania (Syna), aż po zesłanie Ducha Świętego. Kościół zawarł zatem w pierwszej połowie roku całą swoją teologię trynitarną. Wiara w Tróję Świętą jest bowiem znakiem rozpoznawczym wiary Kościoła, niezależnie od kościelnej denominacji. Dogmat o Trójcy Świętej, podkreślany był także

Ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz Parafii
w Słupsku*

Słowo od Duszpasterza

bardzo mocno przez reformatörów. Choć w dziejach Kościoła byli tacy, którzy kwestionowali, a wręcz odrzucali naukę o Trójcy to dla nas, mimo niemożliwości jej naukowego udowodnienia, wiara w Tróję Świętą jest przedmiotem zwiastowania.

Czytając Biblię co prawda nie spotkamy pojęcia Trójcy, ale napotkamy wiele świadectw o tym, że Bóg występuje w trzech Osobach, lecz nie jako trzech bogowie, ale jako Jeden Bóg. To w Imię tego Boga, każdy chrześcijanin jest ochrzczony. Tego Boga - Ojca-Stwórcy, Syna-Zbawcy i Ducha Świętego-Pocieszyciela, polecamy nam słuchać Piotr i inni uczniowie Jezusa. To nie ludzkie teorie i „wygodne” interpretacje Pisma mają być przedmiotem naszej wiary, ale Słowo żywego Boga objawione w Ewangeliach i całej Biblii. Wsłuchujmy się uważnie w to, co Bóg do nas mówi, codziennie. Amen.

Wasz Duszpasterz

Ks. Wojciech Froehlich

*Proboszcz Parafii**w Słupsku*

Rozważanie

Konfirmacja 4.06.2017

Od tej chwili wielu uczniów jego zawróciło i już z nim nie chodziło. Wtedy Jezus rzekł do dwunastu: Czy i wy chcecie odejść? Odpowiedział mu Szymon Piotr: Panie! Do kogo pójdziemy? Ty masz słowa żywota wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Chrystusem, Synem Boga żywego.

J 6,66-69

Drodzy w Chrystusie!

Wiecie jak pali się słoma, albo siano? Niewiele potrzeba, aby suche źdźbła trawy czy słomy się zapaliły, czasami wystarczy mała iskra by zajęło się całe pole czy stogi siana. Ogień pochłaniający suche źdźbła nie jest długotrwały, szybko i intensywnie płonie, ale też szybko przygasa nie pozostawiając po sobie nawet zbyt wiele popiołu. Wiatr z kolei roz-

wiewa resztki spopielonych źdźbeł i po pożarze pozostaje jedynie czarny, wypalony ślad jako znak czegoś co było, ale co nie przetrwało. Od tego pochodzi określenie słomiany zapał, czyli takie bardzo euforyczne, pełne zapału zaangażowanie w jakąś sprawę, oddanie się jakiejś idei i tak samo szybkie wycofanie się. Przeżyliście kiedyś w życiu coś takiego, że mieliście ochotę góry przenosić, a w niedługim czasie, kiedy emocje opadły zapomnieliście o sprawie? Myślę, że takie sytuacje zdarzają się często u przedstawicieli młodszego pokolenia, bo taka jest natura młodości. Młody człowiek może zostać czymś bardzo szybko zachęcony, bo widzi, że ktoś inny jest w czymś dobry, więc próbuje mu dorównać, ale kiedy uświadamia sobie jak wiele pracy, zaangażowania ale też poświęcenia wyma-

ga osiągnięcie wymarzonego celu, to ten cel już przestaje być taki wymarzony, nie jest taki konieczny do spełnienia i szczęścia. Oczywiście nie jest to regułą, bo są ludzie, którzy nie zniechęcają się i dzięki swojemu uporowi, zaangażowaniu i poświęceniu osiągają wyznaczone, często wymarzone cele.

Dzisiejszy dzień, niedziela zielonoświąteczna, czyli Święto Zesłania Ducha Świętego, ale także uroczystość konfirmacji mówią nam o pewnym szczególnym zaangażowaniu – zaangażowaniu w budowanie relacji. Fragment Ewangelii, który jest konfirmacyjnym tekstem kazalnym mówi o uczniach Jezusa, o tych którzy zostali podpaleni Bożą miłością. Jezus zwraca uwagę, że nie wszyscy wytrwali. Wielu było zafascynowanych, zaciekawionych, ale na krótko, bo być może stwierdzili, że nie podołają zadaniu naśladowania Jezusa albo, że ich to nie interesuje, a może byli pod wpływem osób trzecich, które zniechęciły ich do przyłączenia się do Jezusa. Jezus wiedząc, że wielu odeszło i już więcej za nim nie chodziło stawia otwarte pytanie swoim uczniom: Czy i wy chcecie mnie opuścić, chcecie odejść? Pytanie, które brzmi w takim dniu jak dzisiejszy, kiedy mówimy o odnowieniu przymierza Chrztu św. dosyć dziwnie,

może nieco prowokacyjnie. Jako Kościół jako zbór, cieszymy się dzisiaj tym, że tych troje młodych ludzi świadomie i odpowiedzialnie chce ślubować wierność Bogu i Jego Kościołowi do końca swojego życia. A z ust Jezusa słyszymy słowa pełne pesymizmu: Czy i wy chcecie odejść? Nie, my nie chcemy odejść, my chcemy należeć do Ciebie, nie po to przecież przygotowaliśmy się do tego dzisiejszego wydarzenia, ażeby teraz odchodzić...

Jezus zna doskonale człowieka, jego skłonności do samostanowienia, do decydowania o swoim losie wie, że przychodzą takie momenty, kiedy zapal i zaangażowanie ostygnie, kiedy w życie wkradną się wątpliwości, pytania pozostające być może bez odpowiedzi. Jezus wiedział, że nawet ci, którzy weszli do grona Dwunastu nie zawsze będą lojalni i oddani. Wiedział, jak zachowa się Piotr w chwili zagrożenia, wiedział o aspiracjach Jakuba i Jana, znał sposób myślenia Tomasza, nie mówiąc już o Judaszu... Mimo tych słabości od których nawet Apostołowie nie byli wolni, Bóg nie zrywa relacji z człowiekiem. Apostołom udziela Ducha Św., aby Ewangelia była głoszona z Jego mocą i powołuje Kościół, którego zadaniem jest gromadzenie i uświęcanie tych, którzy chcą iść drogą wyznaczoną przez

Chrystusa. Droga nie łatwą, której celem jest zbawianie i życie w relacji z Bogiem.

Drodzy Konfirmanci!

Dzisiaj stajecie na początku drogi waszego świadomego życia wiary. Życia połączanego z odpowiedzialnością za pielęgnowanie waszej osobistej relacji z Bogiem. Przez lata, poczynawszy od dnia waszego Chrztu świętego podczas którego do wychowania was w wierze chrześcijańskiej zobowiązali się wasi rodzice i rodzice chrzestni oraz przez lata nauki na lekcjach religii i nauki konfirmacyjnej przygotowywaliście się do tego dzisiejszego dnia. Dzisiaj bowiem na podstawie publicznego wyznania wiary i przyrzeczenia wierności Bogu i Kościołowi w słowach rotacji konfirmacyjnego ślubowania zostaniecie przyjęci do społeczności Komunii Świętej i udzielone zostaną wam przewidziane przepisami kościelnymi prawa członków Kościoła ewangelicko-augsburskiego. Dzisiaj to dla was i

waszych bliskich podniosły i ważny dzień, w którym chcemy razem z wami prosić Pana Boga o to, aby wasze zaangażowanie, wasz zapał nie był tylko słomiany, abyście w życiu nieustannie dbali o waszą relację z Bogiem, relację w wierze, byście w sakramencie Komunii Świętej zawsze odnajdywali wsparcie i społeczność z Jezusem Chrystusem, który jest centrum zwiastowania Kościoła. Niech On w swojej wielkiej miłości jaką ma dla każdego człowieka otoczy was, byście mogli za ap. Piotrem wyznać: Panie! Do kogo pójdziemy? Ty masz słowa żywota wiecznego. A myśmy uwierzyli i poznali, że Ty jesteś Chrystusem, Synem Boga żywego. Amen.

Ksiądz mówi do swojej gospodyni:

- *Z całym szacunkiem, ale ten stek jest tak twardy, że nie można go pokroić, a co dopiero zjeść!*

Na to gospodyni odpowiada:

- *W '45. byłby ksiądz szczęśliwy, gdyby miał taki stek.*

Ksiądz na to:

- *Tak, ale w '45. to on był przynajmniej świeży...*

* * *

Kościelny i organista przychodzą na plebanie, aby uzgodnić jeszcze niektóre szczegóły w związku z festynem parafialnym. Kościelny właśnie ma pukać do drzwi kancelarii proboszcza, lecz organista go powstrzymuje:

- *Proszę zaczekać, mam wrażenie, że w środku ktoś jest, bo słychać, jak proboszcz mu wymyśla i na niego krzyczy.*

Rzeczywiście, z kancelarii dobiegają głośne krzyki i nieuprzejme słowa. Obaj interesanci zajmują przeznaczone dla oczekujących krzesła i odnoszą wrażenie, że ostra debata w biurze nie ma końca. Kiedy oczekiwanie wydaje im się zbyt długie, kościelny puka do drzwi. Ku zdziwieniu obu ksiądz natychmiast wychodzi na korytarz. Kościelny próbuje przeprosić duchownego, że mu przeszkadzają, ale ksiądz przerywa, mówiąc:

- *W żadnym wypadku mi nie przeszkadzacie, ja tylko ćwiczyłem moje kazanie na niedzielę.*

* * *

- *Gdzie jest ten kawałek tortu, który leżał tu na talerzyku?* - pyta mama Jasia.

- *Dałem go pewnemu głodnemu chłopcu* - odpowiada Jaś.

- *To miło z twojej strony, synku. A kim jest ten chłopiec?*

- *To ja* - dodaje Jaś.

Józef to kolejny biblijny bohater wiary, którego życie obfitowało w wiele przygód i trudnych doświadczeń. Możesz przeczytać jego historię w 1 Księdze Mojżeszowej od 37 rozdziału. Pomimo odrzucenia przez braci, bycia sprzedanym jako niewolnik do Egiptu, pobytu w więzieniu z powodu fałszywych oskarżeń - Józef

zawsze był wierny Bogu i przestrzegał jego nakazów. Był też bardzo cierpliwy. Bóg wspaniale wynagrodził jego krzywdy! Poprzez sny Bóg przemawiał do Józefa. Zastanów się, jak Ty możesz dzisiaj słyszeć Boży głos, w jaki sposób Bóg mówi właśnie do Ciebie?

dla najmłodszych

Pokoloruj
Józefa i jego
piękną, długą
szatę, którą
dostał od
ojca.

Rozszyfruj zapisaną wiadomość.

Św. Paweł, podobnie jak Józef, był kiedyś więźniem. W jednym ze swoich listów napisał wtedy takie słowa...

	I	II	III	IV	V
1	A	B	C	Ć	D
2	E	Ę	F	G	H
3	I	J	K	L	Ł
4	M	N	O	Ó	P
5	R	S	Ś	T	U
6	W	Y	Z	Ż	Ź

I5	I1	V1	V5	II3	III1	I3	I2	II5	I3	II2

III6	I1	I6	II5	III6	I2	I6	V4	I1	II4	V5

II3	I2	II5	III6	III1	III6	I2	I5	I1	III6

V4	III4	I6	IV5	I1	I5	III6	I1	I4

I5	I1	V1	V5	II3	III1	I3	I2	II5	I3	II2

dla starszaków

Piorem...

Justyna Minkina

Wydaje nam się, że jesteśmy nowocześni, a co za tym idzie: skazani na sukces

Nastawieni na to, by cały świat kręcił się wokół nas...

Wydaje nam się, że będziemy szczęśliwi, gdy portfel będzie pękaty

Szafy wypełnione po brzegi, lodówka pełna wymyślnych frykasów

A dom wyposażony we wszystko, co tylko nam się zamarzy...

Mieć, posiadać, kupić, załatwić, nabyć, wynegocjować...

To nasz świat.

Nie ma w nim miejsca na sentymenty, na pełne troski spojrzenie na drugiego człowieka

Na powiedzenie Stwórcy: dziękuję! To dzięki, Tobie, Boże, to wszystko!

Tacy jesteśmy.

Niezależni, samowystarczalni, dyspozycyjni

Pędzący co dzień z zegarkiem przed oczyma i z komórką w kieszeni

Pędzący tylko dla siebie, bo na innych nie ma już czasu

W naszym, już i tak, napiętym harmonogramie

Prościej jest wykonać przelew na konto

Niż z uwagą wysłuchać kogoś, komu wali się życie...

Łatwiej jest komuś coś załatwić, niż kogoś pokochać

Wolimy zrzucić odpowiedzialność za wychowywanie swoich dzieci

Na szkołę, podwórko, telewizję, Internet

Czy poprzez wymyślanie im wielu atrakcyjnych pozalekcyjnych zajęć

By tylko nie musieć znać ich problemów

By nie być zmuszonym do wieczornego rytuału czytania

Czy do zgięcia kolan wraz z dzieckiem w ostatnim, tego dnia, westchnieniu do Boga

Tacy jesteśmy. Niczego nie musimy. Nikogo nie poważamy. Żyjemy tylko dla siebie.

I dla potrzeb, które z roku na rok, są coraz większe.

Nie potrafimy cieszyć się pięknym widokiem, zachwycić się obrazkiem dziecka

Nie potrafimy już być zbudowani głęboką, szczerą rozmową z przyjacielem

Bo w naszych czasach nie ma się przyjaciół, lecz znajomych i klientów...

Nie chcemy otworzyć Biblii, bo ona zbyt nas oskarża

Pokazuje smutną prawdę o nas, o tym jacy jesteśmy i kim się staliśmy

Nasze wydelikaczone uszy nie chcą słyszeć o grzechu

I o tym, że żyjąc w taki sposób nigdy bramy Nieba nie staną dla nas otworem

Zamykamy się na Ciebie, Boże, bo w zetknięciu z Twoją świętością

Nasze dotychczasowe życie okazałoby się niczym

I zobaczylibyśmy, że to nie są Twoje standardy...

Nie lubimy krytyki, nie lubimy wytykania błędów palcem

A Ty pokazałbyś naszą niedoskonałość i zaburzyłbyś naszą samowystarczalność

Nasz świat mówi, że nie robimy nic złego, to co my robimy, robią wszyscy

A Ty, Boże, mówisz o grzechu...

Grzech. Chrystus. Ofiara. Krew. Krzyż. Zbawienie.

Kto by sobie dziś zawracał tym głowę? Trzeba korzystać z życia.

Może kiedyś będziemy mieli trochę więcej czasu

To wtedy może rozważymy kwestię Boga.

Tacy jesteśmy. Czy to nie smutne?

A jak smutno musi być Temu, którego dziełem jesteśmy... (JM)

REFORMACJI

www.luter2017.pl

Ks. Andrzej Komraus

Od Genesis do Apokalipsy: **Listy do Koryntian** cz. 35

„Czy znowu zaczynamy polecać samych siebie? Alboż to potrzebujemy, jak niektórzy, listów polecających do was albo od was? Wy jesteście listem naszym, napisanym w sercach naszych, znanym i czytany przez wszystkich ludzi; wiadomo przecież, że jesteście listem Chrystusowym sporządzonym przez nasze usługiwanie, napisanym nie atramentem, ale Duchem Boga żywego, nie na tablicach kamiennych, lecz na tablicach serc ludzkich. A taką ufność mamy przez Chrystusa ku Bogu, nie jako-byśmy byli zdolni pomyśleć coś sami z siebie i tylko z siebie, lecz zdolność nasza jest z Boga, który też uzdolnił nas, abyśmy byli sługami nowego przymierza, nie liter, lecz ducha, bo litera zabija, duch zaś ożywia” (2 Kor 3,1-6).

Rozważając ostatnio zakończenie drugiego rozdziału naszego Listu napisałem, że Paweł, bezustannie atakowany przez różnego rodzaju przeciwników, kwestionujących

jego autorytet i starających się podważyć jego poselstwo o Chrystusie, nie obawia się swych oponentów, których wręcz nazywa „handlarzami Słowa Bożego”. Jego intencje są bowiem czyste. Ma pełną świadomość, że jego poselstwo pochodzi od Boga i że głoszona przez niego nauka jest zgodna z tym, co mówił sam Chrystus. Stąd też nie obawia się ludzkich opinii, ponieważ sam nigdy nie odstępował od Boga i nie sprzeniewierzał się Chrystusowi.

Występujący w Koryncie przeciwnicy Pawła posługiwali się jakimiś listami polecającymi, nie wiadomo, przez kogo wydanymi. Niektórzy bibliści przypuszczają, że mogły być to listy wydane przez Sanhedryn, podobne do tych, jakie niegdyś otrzymał Saul, wyruszając do Damaszku, aby tam prześladować wyznawców Jezusa, o czym czytamy w księdze Dziejów Apostolskich (Dz 9,2). Być może, pochodziły od jakichś ju-

deochrześcijan, zapewne związanych ze zborom jerozolimskim, ściśle przestrzegających żydowskich obyczajów religijnych i nie aprobujących nauczania Apostoła Pawła, stawiającego Ewangelię ponad Zakonem.

W czasach starożytnych, ale przecież nie tylko, powszechnie praktykowane było stosowanie listów polecających. Ślady tej praktyki mamy również w Nowym Testamencie: Paweł poleca diakonisę Febę ze zboru w Kenchreach – zborowi w Rzymie (Rz 16,1), zbor w Efezie rekomendował zborom w Achai Apollosa z Aleksandrii (Dz 18,27). Listy takie bywały jednak zwodnicze, dlatego ich stosowanie krytykował na przykład znany filozof Diogenes, który wskazywał, że na listach takich nie można opierać własnej opinii o jakimś człowieku, bowiem dopiero osobisty kontakt z takim człowiekiem może nas naprawdę pouczyć, kim on właściwie jest. Podobne zdanie wypowiedział Lukian z Samosaty, rzymski retoryk i satyryk, który – pisząc o chrześcijanach – zwrócił uwagę, że byle jaki szarlatan nabija własną kieszeń, wykorzystując naiwność i prostotę chrześcijan.

Apostoł Paweł nie podważa autentyczności listów polecających swych przeciwników ani nie polemizuje z ich treścią, ale prze-

ciwstawia im swój „list”, którym jest zbór koryncki i cała rzesza jego członków. Dla Apostoła wspomnienie listów polecających staje się podstawą pięknej metafory: *„Wy jesteście listem naszym, napisanym w sercach naszych, znanym i czytanim przez wszystkich ludzi”* (w. 2). Eugeniusz Dąbrowski zwraca uwagę na fakt, że chociaż metafora ta wyrasta bardzo spontanicznie, to ma jednak określone koneksje zarówno z metaforą biblijną, jak i klasyczną. W księdze Przypowieści Salomona czytamy na przykład: *„Synu mój! Nie zapominaj mojej nauki, a twoje serce niech przestrzega moich przykazań, (...) zawiąż je sobie na szyi, wypisz je na tablicy swojego serca!”* (Prz 3,1.3), *„Synu mój! Strzeż moich słów i zachowaj moje przykazania u siebie! (...) Przywiąż je do swoich palców i wypisz je na tablicy swojego serca!”* (Prz 7,1.3). Wielki grecki tragik Ajschylos w „Prometeuszu skowanym” napisał: *„Którą ty zapisz na tablicach serca pamiętnych”* (w. 789).

Użyta przez Apostoła metafora zostaje jeszcze bardziej rozwinięta: ów „list” Pawłowy jest „znany i czytany”, co więcej, staje się on „listem Chrystusowym (...) napisanym nie atramentem, lecz Duchem Boga żywego”. Atrament można było wymazać, co potwierdzają chociażby słowa z księgi Exodus (Księgi Wyjścia

albo Drugiej Mojżeszowej): „*I rzekł Pan do Mojżesza: Tego, kto zgrzeszył przeciwko mnie, wymażę z księgi mojej*” (2 Mż 32,33). Podobnie w księdze Numeri (Księdze Liczb albo Czwartej Mojżeszowej): „*Potem kapłan wypisze te przekleństwa na zwoju i zmyje je wodą goryczy*” (4 Mż 5,23). Trzeba pamiętać przy okazji i o tym, że autorzy Listów Apostolskich mieli świadomość tego, że powierzanie wielkiego posłannictwa zwyktemu piśmu i zwykłym materiałom piśmienniczym, takim jak pergamin czy papirus, jest czymś zdecydowanie nieproporcjonalnym w stosunku do wagi przekazywanych treści. Dlatego na przykład Apostoł Jan stwierdzał: „*Miałbym wam wiele do napisania, ale nie chcę tego pisać piórem i atramentem, wszak spodziewam się być u was i osobiście z wami porozmawiać, ażeby radość nasza była zupełna*” (2 J 12); albo: „*Miałbym ci wiele do napisania, lecz nie chcę pisać atramentem i piórem*” (3 J 13).

Szczytowy punkt metafory, identyfikujący Koryntian z listem „pisanym Duchem Boga żywego” przenosi myśli Pawła w najbardziej intensywną atmosferę biblijną, co sprawia, że metafora nie tylko rozrasta się w dalszym ciągu, ale też przekształca. Jeśli więc pojawiają się teraz nie tylko „tablice kamienne”, ale i zależne od nich stylistycznie „tablice serc

ludzkich”, to wynika to z tego, że Apostoł, wspominając Ducha Boga żywego, ma przed oczami wielką wizję biblijną, której tłem jest góra Synaj.

Jeśli to, co Paweł pisał na temat apostołatu i własnych zasług, mogło budzić wrażenie, że nieco się przechwala, albo przecenia własne dokonania, to teraz jednak, jakby przeciwstawiając się takiej ocenie własnej osoby i wykonanej pracy, Apostoł wyraźnie stwierdza, że wszystko, co uczynił, zawdzięcza pomocy Bożej przez Chrystusa: „*A taką ufność mamy przez Chrystusa ku Bogu, nie jakobyśmy byli zdolni pomyśleć coś sami z siebie i tylko z siebie, lecz zdolność nasza jest z Boga*” (w. 4-5). Paweł jest świadom nie tylko własnych ograniczonych możliwości działania, ale i własnych słabości; doskonale zdaje sobie sprawę z tego, że sam nie byłby w stanie podjąć postawionym przed nim zadaniom. To Bóg jest Tym, który nie tylko jakby wyrównuje wszystkie braki Apostoła, ale również uzdalnia go do wypełniania jego misji. To Bogu zawdzięcza wszystko, jedynie Bóg sam może uzdolnić człowieka do podjęcia trudu apostołatu, trudu głoszenia Ewangelii, skutecznego świadectwa o Chrystusie.

Eugeniusz Dąbrowski przypomina, że znaczenie jednego z imion Bożych, wymienionych w Starym Testamencie, *‘El Szaddaj, jest: Je-*

dyny Wystarczający (tak w Księdze Rut 1,20-21 i w Księdze Hioba 21,15, 31,2, 40,2). Dlatego ze słów Pawła, że „zdolność nasza jest z Boga” wczesna teologia chrześcijańska wyprowadziła słuszną myśl, że łaska Boża niezbędna jest nie tylko dla każdego czynu chrześcijańskiego, ale nawet dla każdej myśli chrześcijańskiej.

Apostołowie są „sługami nowego przymierza”. Nowe – po grecku „kainos” – oznacza zarazem lepsze i wartościowsze od tego, które dotąd istniało. Tak więc wartość nowego przymierza jest większa od starego. Edward Szymanek stwierdza: „...Stare przymierze opierało doskonałość człowieka na wierności wobec przepisów Prawa, podczas gdy treścią i zasadą nowego przymierza jest Duch Święty. Przepisy starotestamentowe, stawiające wiele wymagań człowiekowi, nie dawały mu siły do ich spełnienia i dlatego ukazywały mu jego słabość i grzeszność, jakby powodując jego stan grzechu, Duch Święty natomiast wlewa człowiekowi życie, gdyż łączy go ze śmiercią i zmartwychwstaniem Chrystusa, a więc z pełnią Bożego życia”.

I tu można wskazać dwa inne teksty nowotestamentowe, dwa inne pisma Apostoła Pawła. W Liście do Rzymian czytamy: „Cóż więc powiemy? Że zakon to grzech? Przenigdy! Przecież nie poznalibyśmy grzechu, gdyby nie zakon; wszak i

o pożądliwości nie wiedziałbym, gdyby zakon nie mówił: Nie pożądaj! Lecz grzech przez przykazanie otrzymał bodziec i wzbudził we mnie wszelką pożądliwość, bo bez zakonu grzech jest martwy. I ja żyłem niegdyś bez zakonu, lecz gdy przyszło przykazanie, grzech ożył, a ja umarłem i okazało się, że to przykazanie, które miało mi być ku żywotowi, było ku śmierci. Albowiem grzech otrzymawszy podniechę przez przykazanie, zwiódł mnie i przez nie mnie zabił” (Rz 7,7-11). A w Liście do Galacjan napisano: „Czymże więc jest zakon? Został on dodany z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, którego dotyczy obietnica; a został on dany przez aniołów do rąk pośrednika. Pośrednika zaś nie ma tam, gdzie chodzi o jednego, a Bóg jest jeden. Czy więc zakon jest przeciw obietnicom Bożym? Bynajmniej! Gdyby bowiem został nadany zakon, który może ożywić, usprawiedliwienie byłoby istotnie z zakonu. Lecz Pismo głosi, że wszystko poddane jest grzechowi, aby to, co było obiecane, dane było na podstawie wiary w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą” (Ga 3,19-22).

Wybitny szkocki biblista William Barclay w jednej ze swych interesujących prac na temat Listów Apostolskich zwraca uwagę na znamieny fakt: „Przymierze jest porozumieniem między dwiema osobami, które jest podstawą ich

wzajemnych związków. Zwykle tego rodzaju porozumienie jest zawierane na równorzędnych warunkach wobec obu stron. Jednak w biblijnym znaczeniu przymierze zostaje zawarte z Bożej inicjatywy i jedynie On stawia warunki, które człowiek może przyjąć lub odrzucić. Użyte na określenie przymierza słowo nowe było również wypowiadane przez Jezusa. W języku greckim pojęcie nowości wyraża się przy pomocy dwóch słów. Pierwszym jest *neos*, co znaczy nowy w istocie rzeczy i nowy w określonym okresie czasu. Młoda osoba jest nowa, ponieważ po raz pierwszy pojawia się na świecie. Drugim słowem jest *kainos*, co znaczy nie tylko nowy w czasie, ale i nowy w swojej jakości. Jeżeli coś jest *kainos*, to przez to samo wnosi do sytuacji nowy, świeży, nieznan dotąd element. Zarówno Jezus jak i Paweł na określenie nowego przymierza używają słowa *kainos*. Jest ono nowym nie tylko w czasie, lecz jakościowo zupełnie różni się od starego przymierza. W oparciu o to przymierze powstaje zupełnie inna, niespotykana dotąd społeczność człowieka z Bogiem”.

To bardzo ważna uwaga, ponieważ dobitnie podkreśla sens przymiotnika *kainos*. Chodzi mianowicie o to, że Nowe Przymierze ma przed sobą wielkie perspektywy rozwoju, w przeciwieństwie do Starego, które już jest nieaktual-

ne. Taki właśnie sens wyłania się z przymiotnika *kainos* oznaczającego zawsze coś górującego wartością nad tym, co nie jest *kainos*, podczas gdy *neos* może być albo lepsze, albo gorsze od „dawnego” czy „starszego”.

Słowo „przymierze” – „*diatekos*” występuje w Nowym Testamencie trzydzieści trzy razy, przede wszystkim w Listach Pawłowych, w tym siedemnaście razy w Liście do Hebrajczyków i dziewięć razy w innych Listach Apostoła. Określeniu temu nadaje Apostoł Paweł wielkie znaczenie, co możemy sprawdzić chociażby w Liście do Galacjan (3,15-18) i w Liście do Hebrajczyków (9,15-21).

Janusz Czerski, komentator Listów do Koryntian w Biblii Poznańskiej, zwraca uwagę na interesujący szczegół, który zwykle uchodzi uwadze czytających te słowa. Otóż w tym tekście można dostrzec formułę trynitarną, ponieważ wspomniany jest Chrystus, Duch Święty i Bóg Ojciec.

Wielki znawca pism Apostoła Pawła, Jan Stępień, w swym obszernym dziele poświęconym teologii Apostoła narodów wskazuje, że pojęcie „nowe przymierze” występuje w jego Listach tylko dwa razy: w 1 Kor 11,25 i w 2 Kor 3,6, a więc właśnie w rozważanym przez nas tekście. Idea nowego przymierza stanowi w nauczaniu

Pawła temat zasadniczy. Nowe przymierze łączy on z działalnością Ducha Świętego.

Słudzy Nowego Przymierza są, jak pisze Apostoł, sługami Ducha. Występuje tu powszechnie znane sformułowanie, które z czasem przeszło do języka potocznego, stając się mądrością narodów: „Litera zabija, duch zaś ożywia”. Bardzo często zdanie to używane jest w sensie jak najbardziej ogólnym, jako wyraz protestu przeciwko wszelkim metodom literalnej interpretacji. Eugeniusz Dąbrowski przypomina, że trzeba jednak pamiętać, że zasadnicze znaczenie tego zdania u Pawła jest zupełnie inne. Dla Apostoła litera i Duch oznacza konkretne przeciwstawienie historyczne, antytezę pomiędzy spisanim Prawem Starego Testamentu, interpretowanym przez ówczesnych wyznawców judaizmu w sensie legalistycznym, a nowymi prawami chrześcijańskimi, kształtującymi się pod bezpośrednim wpływem Ducha Świętego.

Dla uświadomienia sobie pełnego biblijnego sensu słów o „literze, która zabija”, sięgnijmy do Listu do Rzymian, gdzie znajdujemy takie słowa: *„Lecz teraz zostaliśmy uwolnieni od Zakonu, gdy umarliśmy temu, przez co byliśmy opowani, tak iż służymy w nowości ducha, a nie według przestarzałej litery. (...) ...Bez Zakonu grzech jest*

martwy. I ja żyłem niegdyś bez zakonu, lecz gdy przyszło przykazanie, grzech ożył, a ja umarłem i okazało się, że to przykazanie, które miało mi być ku żywotowi, było ku śmierci” (Rz 7,6.8-10).

William Barclay, pisząc o różnicach pomiędzy Starym a Nowym Przymierzem w związku z rozważanym przez nas tekstem, przypominał, że Stare Przymierze było oparte na spisanim dokumencie, o czym mówi 2 Mż 24,1-8; Nowe Przymierze opiera się natomiast na życiodajnej mocy Ducha. Każdy dokument pisany, księga czy kodeks, zawsze jest czymś zewnętrznym i zostaje przedłożony człowiekowi, który niejako zewnętrznie zgadza się z jego treścią. Natomiast działanie Ducha dokonuje zmiany serca człowieka. Barclay stwierdza więc: *„Stare Przymierze było rzeczą martwą. Dlaczego? Ponieważ ustanawiało prawny stosunek między Bogiem i człowiekiem. Powiadało ono: ‘Jeżeli chcesz utrzymywać kontakt z Bogiem, musisz przestrzegać tych nakazów; jeżeli nie dotrzymasz podstawowych warunków, utracisz społeczność z Bogiem’. W tej sytuacji Bóg był zawsze sędzią, a człowiek zawsze był przestępcą. Stare Przymierze było martwe, ponieważ pozbawiało życia pewne rzeczy. a) Zabijało **nadzieję**. Nie było nadziei, aby ktokolwiek dotrzymywał jego warunków, ponie-*

waż dla natury ludzkiej było to rzeczą niemożliwą. Stale wskazywało ono na beznadziejną sytuację człowieka. b) Zabijało **życie**. W świetle jego wymogów człowiek zasługiwał wyłącznie na potępienie. Był skazany na potępienie, które oznaczało śmierć. c) Zabijało **siły**. Mówiło ono człowiekowi, co ma czynić, ale nie było w stanie mu w tym pomóc. Stawiało diagnozę, nie proponując żadnych środków leczniczych. – Nowe Przymierze jest zupełnie inne. a) Jest to społeczność oparta na **miłości**. Została ona zapoczątkowana przez Boga, który umiłował świat. b) Jest to społeczność między **ojcem i jego dziećmi**. Człowiek nie jest już przestępcą, jest synem Bożym, chociaż nieposłusznym. c) Zmieniło ono życie człowieka nie przez narzucenie mu nowego kodeksu prawnego, lecz przez **zmianę jego serca** i uczynienie go nowym człowiekiem. d) Nie tylko mówi ono człowiekowi, co ma czynić, ale i udziela mu niezbędnych do tego sił. Jego naka-

zom towarzyszy **moc** do ich wykonywania." Tę samą myśl wyraża w swym zwięzłym komentarzu Janusz Czerski: „Charakter normatywny Starego Przymierza, które zawarł z Bogiem Mojżesz, wyrażał się w Prawie spisanim na kamiennych tablicach (2 Mż 34,28). Przepisy Starego Testamentu określały postęp wewnętrzny człowieka. Zasadą prawa Nowego Przymierza, zawartego w Dobrej Nowinie, jest Duch Święty. Przyjęcie Nowego Przymierza oznacza przyjęcie darów Bożych i Ducha Świętego, który swoją mocą i natchnieniami kieruje postępem wewnętrznym człowieka. (...) Prawo starotestamentalne nakładając rozmaite obowiązki nie dawało sił do ich wykonania i dlatego stawało się przyczyną grzechów. W Nowym Przymierzu działa Duch Święty i wspiera wysiłki człowieka, który pragnie żyć prawem Dobrej Nowiny". Tyle uwag na temat pierwszych sześciu wierszy trzeciego rozdziału Drugiego Listu Apostoła Pawła do Koryntian.

Z karty żałobnej

śp. **Erwin Szreder** ur. 21.03.1955 zm. 28.04.2017 Pogrzeb odbył się na cmentarzu w Cecenowie

śp. **Marianna Dziawer** ur. 2.10.1922 zm. 11.05.2017 pogrzeb odbył się na cmentarzu w Słupsku.

O tym, co za nami

Poświęcenie kamienia na cmentarzu w Wierszynie

Na zaproszenie przedstawicieli rodu von Puttkamerów, Georga Jescowa i Nicolausa von Puttkamer - dawnych właścicieli Kołczygłów proboszcz oraz kilkoro parafian słupskiej parafii z Detlefem Rachem i Isabel Sellheim uczesniczyli w uroczystości poświęcenia kamienia w miejscu dawnego leśnego cmentarza w Wierszynie k. Kołczygłów. Uroczystość miała charakter ekumeniczny, a oprócz ewangelickiego proboszcza ze Słupska wziął w niej udział rzymskokatolicki proboszcz z Kołczygłów ks. Paweł Młyński. Uroczystość odbyła się 13. maja o 14.00. Oprócz mieszkańców wsi uczestniczyli w niej przedstawiciele lokalnych władz samorządowych z wójtem Wacławem Kozłowskim i panią sołtys Jadwigą Adamczyk na czele. Po uroczystości i

wspólnej modlitwie wszyscy uczestnicy zostali zaproszeni na poczęstunek do miejscowej świetlicy.

Reformacja czy deformacja?

Na zaproszenie mniejszości niemieckiej w Słupsku, w dniu 17 maja o g. 16.00 w sali Związku miała miejsce prelekcja pt.: Reformacja czy deformacja kościoła –po co Kościołowi był Luter... Prelekcji ks. W. Froehlichy wysłuchało ok 40 osób - członków mniejszości niemieckiej ze Słup-

ska i Miastka, nauczycieli, parafian i studentów. Prelekcji towarzyszyła prezentacja multimedialna, a na koniec każdy mógł sprawdzić swoją wiedzę w przygotowanym Quizie.

Diecezjalne obchody jubileuszu 500-lecia Reformacji

Diecezjalne obchody Jubileuszu Reformacji Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej odbyły się w dniach 18-21 maja 2017 r. w Gdańsku i Sopocie. Komitet organizacyjny obchodów przygotował wiele ciekawych punktów pro-

nież sięgnięto do kultury i sztuki tamtego okresu. Kolejnym punktem obchodów była debata w Ratuszu Głównego Miasta z udziałem m. in. prof. Jerzego Buzka (polityka), Pawła Huelle (pisarza), prof. Sławomira Kościelaka (historyka) i bpa Marcina Hintza (teologa), podczas której uczestnicy panelu mówili m in. o tym, czym dla nich jest refor-

gramu, zarówno intelektualnych, jak również kulturalnych i towarzyskich. Obchody rozpoczęły się dwudniową konferencją naukową pt.: *Słowo Ewangelii i jego oddziaływanie w tradycji Reformacji XVI w.* na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Gdańskiego, podczas której poruszone zostały zagadnienia historyczne, ekonomiczne, filozoficzne i teologiczne związane z Reformacją, jak rów-

macja czy co by było gdyby nie było Lutra. Po debacie w Sali Filharmonii Bałtyckiej odbył się koncert symfoniczny z okazji 500 - lecia Reformacji. W ramach obchodów miały miejsce także wycieczki i okolicznościowe wystawy. Obchody zakończyło niedzielne nabożeństwo, podczas którego kazanie wygłosił bp. Jerzy Samiec.

Europejska Noc Muzeów

W ramach tegorocznej słupskiej edycji Nocy Muzeów nasza Parafia proponowała mieszkańcom Miasta pokaz filmu Luter, czym nawiązaliśmy do obchodów Jubileuszu Reformacji. Film obejrzało ok 40 osób, a pokaz odbył się w naszym kościele 20. maja o godz. 20.30.

Nabożeństwo dla uczestników Stolper Heimattreffen

Co dwa lata w Słupsku odbywa się zjazd dawnych mieszkańców Słupska. Głównym organizatorem spotkania jest zarząd Stolper Heimatkreise z p. Isabel Sellheim. Tegoroczne spotkanie odbyło się w dniach 19-21.maja. W programie nie zabrakło niedzielnego nabożeństwa, które w kościele św. Krzyża o godz. 9.00 odprawił ks. Wojciech Froehlich.

Nabożeństwo konfirmantów

W tę samą niedzielę (21.05) w liturgii i modlitwie głównej polskiego nabożeństwa aktywnie uczestniczyli tegoroczni konfirmani-Michał, Maciej i Karyna.

Egzamin konfirmantów

Do porządku przygotowań do konfirmacji należy egzamin konfirmacyjny. Po pierwszej części, którą było aktywne współuczestnictwo w tworzeniu nabożeństwa i aktywny udział przyszedł czas na egzamin z wiedzy zdobytej podczas nauki konfirmacyjnej. Egzamin ma formę pisemną i polega na odpowiedzeniu na 10 pytań z przerobionego w trakcie dwuletniego kursu konfirmacyjnego. Tegoroczny egzamin odbył się 24. maja.

Wizyta gości z Osterburga

Po raz kolejny zagościli z wizytą w naszej parafii goście z Osterburga. 1. czerwca grupa ok. 30 osób z panią Renate Merten jak zwykle uczestniczyła w modlitewnym spotkaniu w kościele, podczas którego parafia otrzymała serwetkę wyhaftowaną przez urodzoną w Słupsku jedną z uczestniczek wyjazdów, która zmarła w minionym roku. Ta pamiątkowa serwetka będzie służyć nam jako welon do przykrywania naczyń komunijnych na ołtarzu. Nasi goście przekazali także ofiarę, która przeznaczona zostanie na organizację Reformacyjnego Spotkania Młodych we wrześniu.

Konfirmacja

4. czerwca 2017 roku miała miejsce konfirmacja. W tym roku w konfirmacyjnym ślubowaniu i głośnym wyznaniu wiary do społeczności pełnoprawnych członków Kościoła przyjęci zostali Karyna Tandek, Michał Tomaszewski i Maciej Dębowski. Konfirmandom życzymy Bożego Błogosławieństwa i stałości w wierze.

Łóżka z Gelting

W dniach 6-8 czerwca ks. W. Froehlich wraz z Andżeliką Szuran-Karpiej—kierowniczką Środowiskowego Domu Pomocy Społecznej przebywali w Gelting, koło Flensburga (Diako Flensburg) gdzie w darze otrzymali 3 łóżka rehabilitacyjne do parafialnej wypożyczalni.

SPRZĘT REHABILITACYJNY

INFORMUJEMY, ŻE NASZA PARAFIA
DYSPONUJE SPRZĘTEM
REHABILITACYJNYM
DO WYPOŻYCZENIA.
(ŁÓŻKA ELEKTRYCZNE,
CHODZIKI, WÓZKI INWALIDZKIE)

Jubileusze w Gardnie Wielkiej

Filiał naszej parafii w Gardnie Wielkiej świętował swój jubileusz 60-lecia nabożeństw domowych u Gabrieli i Władysława Kordyjaków (wcześniej u pp. Kieperów). Z tej okazji jak również w związku z prywatnymi jubileuszami 60. urodzin Gabrieli i srebrnych godów Państwa Kordyjak nabożeństwo miało dziękczynny charakter. W nabożeństwie, podobnie jak w Słupsku, kazanie wygłosił ks. dr Christoph Ehricht z Greifswaldu, który nawiązując do tematyki niedzieli Jubilate zachęcał do dziękowaniu Bogu za wszystko. W tym świętowaniu razem z parafianami z Głównicz uczestniczyli również goście z Niemiec pastorostwo Noffke z rodziną. Dzięki Bogu kaplica można powiedzieć pękała w szwach, za co rzeczywiście mogliśmy oddawać Bogu chwałę i dziękczynienie, także podczas wspólnego posiłku przy stołach.

Piknik Parafialny

Na zakończenie roku szkolnego i powitanie wakacji
zapraszamy Cię na plenerowe nabożeństwo
i piknik parafialny!

25 czerwca 2017

godz. 11.00

Traugutta 16

plenerowe nabożeństwo z Komunią Św.

błogosławieństwo dzieci

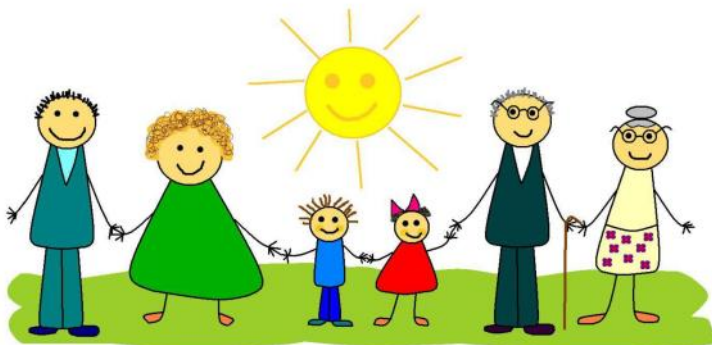
wspólna agapa

gry i zabawy dla dzieci

Jak możesz się dołączyć do parafialnego święta?

Przed wszystkim zarezerwuj sobie czas i przyjdź, aby
świętować w parafialnej rodzinie!

Możesz przynieść ze sobą coś do jedzenia np. pyszną sałatkę

English Bible Camp 2017

Półkolonie biblijno-językowe
dla dzieci w wieku 6-13

17-21 lipca 2017

w godz. **9³⁰-15⁰⁰**

Szkoła Podstawowa nr 9
Słupsk, ul. Małachowskiego 9

W programie:

lekcja biblijna • zajęcia manualne • zajęcia językowe • gry • zabawy • obiad • prowadzący z USA

Koszt 75 zł Zgłoszenia do pobrania na:
www.slupsk.luteranie.pl oraz w SP9 i NSP7
przyjmowane w sekretariacie SP9 do 20.06.2017

PARAFIA
EWANGELICKO-AUGSBURSKA
W SŁUPSKU

**SERDECZNIE DZIĘKUJEMY ZA WSZELKIE DAROWIZNY
ZŁOŻONE W 2016 ROKU!
ZACHĘCAMY DO REGULARNEGO OPŁACANIA
SKŁADKI KOŚCIELNEJ**

Składkę można opłacać po nabożeństwach. Jeśli to możliwe prosimy, aby przelewać ją na konto parafialne z dopiskiem darowizna na cele kultu religijnego - składka kościelna za (okres oraz) od (imię nazwisko), co pozwoli na odliczenie wpłaconej kwoty od podatku w rozliczeniu PIT 37.

14 1500 1692 1216 9004 6889 0000

Dla innych darowizn obowiązuje ten sam numer konta. Poniżej przedstawiamy wyciąg z regulaminu parafialnego dotyczący zasad opłacania składek kościelnych. Jednocześnie przypominamy, że pełnoprawny udział np. w wyborach do rady parafialnej lub jakichkolwiek głosowaniach podczas zgromadzeń parafialnych mają osoby, które znajdują się na liście parafialnej, czyli są członkami parafii pod względem formalnym, na co składa się również opłacenie składki kościelnej.

Zachęcamy państwa do cyklicznych wpłat, które można realizować np. przez stałe, miesięczne zlecenia bankowe, rozkładając roczną należność na 12 mniejszych kwot. (np. w przypadku, gdy miesięczne wynagrodzenie wynosi 2400 netto, to roczna składka kościelna wynosi 288 zł. Kwotę dzielimy przez 12, co daje nam miesięcznie 24 zł. W swoim banku dokonujemy zlecenia miesięcznej dyspozycji kwoty w wysokości 24 zł na konto bankowe parafii).

**SKŁADKA KOŚCIELNA - Regulamin Parafialny
Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego
w Rzeczypospolitej Polskiej - ZASADY OGÓLNE**

§ 7

1. Każdy członek Parafii, który został konfirmowany i ukończył 18 lat, zobowiązany jest do płacenia składek parafialnych. Składki te powinny wynosić co najmniej 1% jego dochodu.
2. W uzasadnionych przypadkach Rada Parafialna może zwolnić od tego obowiązku pojedynczych parafian bądź też określone grupy społeczne np. uczniów, studentów, bezrobotnych, czy też rodziny przeżywające okresowe trudności finansowe. W uchwale dotyczącej zwolnienia powinien być określony czas trwania tego zwolnienia.

NASI SOLENIZANCI

Niech ci błogostawi Pan i niechaj cię strzeże;
Niech rozjaśni Pan oblicze swoje nad tobą i niech ci miłościw będzie;
Niech obróci Pan twarz swoją ku tobie i niech ci da pokój. IV Mż 6,24-26

3 czerwca	<i>Leszek Pietrzyk</i>	Słupsk
5 czerwca	<i>Elżbieta Skarżyńska</i>	Słupsk
7 czerwca	<i>Witold Karasiak</i> <i>Agata Żak</i>	Słupsk Słupsk
9 czerwca	<i>Anna Froehlich</i>	Słupsk
15 czerwca	<i>Emilia Wróblewska</i> <i>Jan Niemczyk</i>	Słupsk Machowino
17 czerwca	<i>Elżbieta Greinke</i>	Słupsk
21 czerwca	<i>Dominika Sieklicka</i>	Słupsk
23 czerwca	<i>Karol Tandek</i>	Redzikowo
26 czerwca	<i>Halina Bukowska</i> <i>Piotr Polok</i>	Słupsk Nowa Wieś Lęb.
27 czerwca	<i>Krystyna Rettke</i>	Redzikowo
28 czerwca	<i>Erna Próchniak</i> <i>Małgorzata Paczesna-Przybyło</i>	Potęgowo Słupsk

PLAN NABOŻEŃSTW

DZIEŃ	SŁUPSK DE	SŁUPSK (PL)	LĘBORK	GARDNA/ GŁÓWCZYCE
11.06 Święto Trójcy Świętej		10.30 	8.30	
18.06 1. Niedziela po Trójcy Św.		10.30 Nabożeństwo lektorskie		
25.06 2. Niedziela po Trójcy Św.	11.00 Plenerowe nabożeństwo rodzinne Traugutta 16 - zakończenie roku szkolnego - piknik parafialny		8.30 	
02.07 3. Niedziela po Trójcy Św.	9.30 	10.30 		12.30
09.07 4. Niedziela po Trójcy Św.		10.30 	8.30	
16.07 5. Niedziela po Trójcy Św.		10.30 		

Komunia Święta

Szkołka Niedzielna

Herbatka Parafialna

PLANY NA NAJBLIŻSZY CZAS

DATA	GODZ.	WYDARZENIE	MIEJSCE
23.06	18.00	Rada Parafialna	Traugutta 16
25.06	11.00	Nabożeństwo plenerowe i piknik parafialny	Traugutta 16
1-9.07		Tydzień Ewangelizacyjny	Dzięgielów
17-21 .07	9.30-15.00	English Bible Camp 2017	Szkoła nr 9